

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۸/۲۰

عبدالقیوم میرزاده

کی این آدمکشان را چنان شجیع ساخت که دیگر مردم ما هیچ جایی مصون نیستند؟

هموطنان بسیار عزیز!

تشدید و تعدد انفجارات، حملات انتحاری و سائر حملات تروریستی چند ماه اخیر یعنی از زمان شروع مذاکرات خلیل زاد با این وحشیان تروریست و قاتلین مردم بیگناه به نام طالب یا طالبان مرا واداشت با آنکه هیچنوع دسترسی به ارقام حقیقی ثبت شده در آرشیف های نیروهای امنیتی افغانستان ندارم یک ارزیابی اجمال به این حملات و ارقام ارائه شده از جانب نیروهای امنیتی کشور منتشره اخبار داخل کشور و مصاحبه های مدیای افغانی با دست اندرکاران امور امنیتی و ارگانهای تأمین نظم بعمل آوردم. دید اجمال در این راستا مرا به این نتیجه رسانید که در این مدت حدود بیش از بیست تن مواد انفجاری یا منفجر و یا از طرف ارگانهای امنیتی بدست آمده است، همچنان چندین صد واسکت های انتحاری یا منفجر و یا با، یا بدون انفجار دهنده دستگیر گردیده است. سؤال پیدا میشود این همه مقادیر بزرگ مواد منفجره و واسکت های انتحاری با این همه رژیم شدید امنیتی که از جانب ارگانهای امنیتی بر کلیه راه ها، شاهراه ها و محلات اعمال گردیده است چگونه بداخل کشور منتقل میگردد و مخصوصاً داخل پایتخت می شود؟

کسانی که در این راستا انگشت را بطرف دولت نشانه میگیرند، کاملاً غیر منطقی و به هیچوجه نمیتواند واقعیت داشته باشد زیرا دولت نمی تواند گورکن خود باشد. آنهم در شرایطی که با همه کمبود و کاستی تیم ملی اندیش و وطندوستی در کشور زمام امور را بدست دارند که توانستند در چند سال اخیر با مدیریت بسیار سالم دست استفاده جویان، مفسدین، دزدان، نیروهای مسلح خود سر و قلاچاقبران مواد مخدر را از اداره دولت کوتاه ساخته و در جامعه آنها را کاملاً منزوی ساخت و همچنان تغییرات بسیار مثبتی در ساحات اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی به تناسب آن همه سالهای حکومت حامد کرزی که میلیارد ها دالر مساعدت های جامعه جهانی به کشور ما سرازیر شده بود رو نما گردیده است.

در باره پاکستان باید یاد آور شد که این کشور با چنان رکود اقتصادی مواجه است که کمرش زیر بار کسر بودجه خم گشته و برای جلوگیری از سقوط دولت دست گدایی به دربار های سعودی، امارات متحده عرب، کشورهای اروپایی

و ایالات متحده آمریکا دراز کرده که اجرای چنین پروژه های بزرگ انفجارات و حملات گروهی بر ولایات مستلزم بودجه های میلیونی می باشد و پرداخت آن در شرایط حاضر برای کشور پاکستان مشکل و غیر محتمل به نظر میرسد و اما اینکه کشورهایی چون ایالات متحده آمریکا و متحدین اش که بصورت آشکارا و بیشرمانه در انظار جامعه بین المللی با این تروریستان به نام طالب درامه مذاکره را عنوان کرده اند و هر روز به نحوی برایشان هم در سطح داخل کشور و هم در سطح بین المللی امتیاز کمایی می کنند مصارف بودجوی و لوژستیکی همچو حملات را متقبل شده باشند و در پشت همه این ماجرا قرار داشته باشند. زیرا نتایج حاصله از همه این حملات مستقیماً به نفع تحقق سناریوی طرح شده ایالات متحده آمریکا در افغانستان که عبارت از نمایاندن قدرتمندی طالبان در داخل کشور و در انظار جامعه بین المللی، ایجاد رعب و ترس میان مردم و متحدین سیاسی دولت، جلوگیری از اجرای انتخابات، ایجاد بی ثباتی در کشور، تضعیف روحیه و مورال رزمی قوت های مسلح کشور و ده ها هدف شوم ضد افغانی دیگر می باشد و در پهلوی آن دیده میشود که امریکاییان با تمام قوت تلاش دارند تا به هر نحوی که شده از تدویر انتخابات جلوگیری بعمل آورند. زیرا با تدویر انتخابات با وصف همه کمبودی ها و کاستی ها یک حکومت مشروع به خواست و اراده مردم رویکار می آید که میتواند در دراز مدت ثبات را به کشور باز گردانده و با طرح های سازنده اقتصادی منطقه را به یک همگرایی باورمند بسازد که هر دوبا استراتژی های شرفروزی ایالات متحده آمریکا خاصتاً تیم بقایای برژینسکی که خلیل زاد از مجریان سرسخت آن ستراتیژی است سازگار نیست و هیاهویی را که امروز خلیل زاد به نام صلح یا انتخابات عنوان کرده است و دنباله روانش در داخل کشور عزیز ما دانسته و یا ندانسته آنرا پیهم نشخوار و قفله می کنند که صلح یا انتخابات دقیقاً در همین راستاست و بیشتر به همان سیاست انگلیس شباهت دارد که در زمان ایجاد پاکستان بین قبایل نوکران انگریز در یکدست قرآن و در دست دیگر نام افغانستان را داشتند و به مردمان قبایل آنطرف مرز میگفتند قرآن را قبول دارید یا افغانستان را؟

اما کس نمی پرسد که کدام صلح؟ مگر مردم کور هستند همه مردم بدون تغییر نسل شاهد بودند که طالبان را خودتان آوردید، خودتان دوباره آنرا موقتاً به گوانتانامو بردید و حالا دوباره می آورید و نامش را میگذارید صلح. هر روز فرزندان بیگناه این کشور را به وسیله این جلادان خود ساخته تان از تیغ می کشید، گاهی در مسجد، گاهی در تکیه خانه، گاهی در پوهنتون، گاهی در شفاخانه، گاهی در مکتب، گاهی در ستدیوم ورزشی، گاهی در پارک تفریحی و گاهی هم سالون عروسی مردم ما را به خاک و خون می کشید. در حالیکه شما به بهانه از بین بردن همین طالب و زیر عنوان ساخته شده بوش (تأمین دیموکراسی) هژده سال قبل از امروز به کشور ما وحشیانه هجوم بردید.

در این هژده سال نه تنها آنها را از بین نبردید بلکه این وحشیان آدمکش را ده چندان مجهز تر، شجیع تر و وحشی تر تربیه کردید و اکنون اراده دارید آنها را بر ملت ما حاکم ساخته و برای سالهای متمادی دیگر خانه جنگی را در کشور مشتعل ساخته نامش را می گذارید مذاکرات صلح؟

در حالیکه انتخابات ممثل دیموکراسی و اراده مردم را به وسیله تروریستان طالب تعویض می کنید. مردم ما امروز بیدار شده اند ترفند ها و نیرنگ های تان دیگر مؤثریت ندارد. امروز همه مردم به جز از نوکران پاکستان، آمریکا و آنانیکه به حقوق و آزادی های مردم باورمند نیستند، متحدانه با تمام نیرو و قوت از انتخابات دفاع کرده و بطرف انتخابات میروند. مردم ما به عمق ماجراهای شوم تان پی برده اند، مردم ما خوب میدانند که همه این فعل و انفعالات تان زیر نام صلح فریب اذهان عامه است و برای کشور ما هیچگاه میمون نیست و نخواهد بود. زیرا همین خلیل زاد

تهداب حکومتی را در افغانستان نهاد که جنگ را در کشور ما به ابعاد وسیعتر و نیرومند تر از قبل مشتعل ساخت. همچنان همین خلیل زاد عراق را به چنان قطب بندی های بسیار عمیق قومی و مذهبی کشانید که ملت عراق را دستخوش نابودی کامل ساخته، جنگ و برادر کشی را در سراسر عراق برای سالیان متمادی مشتعل ساخت. طرح داعش سازی هم در عراق و هم در سوریه از مفکوره های همین آقای خلیل زاد میبایشد. کشتار بیرحمانه گروه – گروه مردم بیگناه ما مخصوصاً در این چند ماه اخیر از جانب طابان مورد حمایت امریکا مردم ما را به وضاحت به این درک رسانده است که خلیل زاد در قبال افغانستان هر کاری می کند به نفع تحقق ستراتیژی های ایالات متحده امریکا می باشد که در آن تنها تباهی ملت ما نشانی شده است.

زیرا از این فعل و انفعالات را که خلیل زاد علیه کشور ما به پیش می برد بوی ترفند های بسیار نا گوار حتی بالاتر از عمق ستراتیژیک پاکستان به مشام میرسد.

و در این لحظات سرنوشت ساز همچنان مارهای آستین نیز در درون دستگاه دولت و اطراف آن به استشاره باداران خارجی شان سعی دارند از درون دستگاه حکومت را بیشتر از پیش بی ثبات تر گردانند. این مارهای آستین حتی با صراحت بیان میدارند که حاضرند با همین تروریستان طالب متحداً علیه دولت قرار گیرند.

عده ای از کوتاه نظران روشنفکرنا که خود را روشنفکر، انقلابی و وطنپرست هم می پندارند هم بدون سبک و سنگین کردن وضع کشور، منافع ملی و خواست همه مردم افغانستان بیشترینه قضایای تخریبی را به نام دولت نوشته و مردم را بیشتر از پیش از کنار دولت بدور می سازند و زمینه را برای هرج و مرج و بی ثباتی بیشتر مهیا میگردانند و با تکیه به مسایل قومی، مذهبی، سمتی، زبانی و سیاسی انقطابات جامعه ما را عمیق و عمیقتر می سازند.

پس بر همه عناصر وطندوست، ملی و آنانیکه درکی از منافع ملی کشور دارند و در این برهه بسیار سرنوشت ساز کشور دست و آستین بالا بزنند با عکس العمل بسیار سریع و منطقی جلو دسایس طرح شده خلیل زاد را بگیرند و برای تدویر انتخابات سعی بلیغ به خرج دهند تا حکومتی را که بر اساس رأی مردم به میان بیاید اجازه ورود به فضای سیاسی کشور دهند.

مردم، نخبگان، اهل خیره، متخصصین امور، احزاب سیاسی، سازمان های اجتماعی، اتحادیه های صنفی و مؤسسات علمی و فرهنگی کمک کنند تا دولت حاصل از انتخابات با قوت فراوان از حالت خمودی و انفعالی بر آمده و در پرتو منافع ملی کشور ما با پشتوانه و مشروعیت مردمی مذاکرات بسیار ارزشمند و شفاف را با پاکستان، امریکا، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری فدراتیف روسیه، جمهوری خلق چین، کشورهای آسیای میانه و سایر کشورها در باره همکاری های منطقه ای، ارائه تعریف دقیق از تروریسم (البته نه تصویری که امریکاییان از تروریسم ارائه داشته اند) و مبارزه مشترک علیه تروریسم، انکشاف اقتصادی و اتصال کشورهای منطقه به وسیله راه های مصون و مطمئن ترانزیتی و انکشاف اقتصادی منطقه به پیش ببرند.

*****

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف

دگر مردم ما جایی برای مصون زیستن ندارند

[mirzada_q_degar_jay_masun_baray_zistan_nest.pdf](#)